

Preturile la energia electrica vor fi stabilite anul acesta la nivelul contractelor indexate din 2022 (analiza)

Cea mai mare parte a contractelor de energie electrica vor fi fost reînnoite în 2023, iar preturile vor fi stabilite la nivelul contractelor indexate din 2022, însa interventiile guvernamentale pot fi substantiale, contribuind la reducerea considerabila a facturilor la energie prin subventii, reduceri de taxe sau preturi plafonate, chiar si în cazul contractelor indexate, conform unei analize a Allianz Trade.

Analistii companiei se asteapta ca facturile companiilor la utilitatile de gaze naturale sa creasca cu peste 100% în 2023, comparativ cu 2021, în Italia si Spania, de exemplu, fata de aproximativ 60-70% în Germania, Franta si Regatul Unit, în timp ce facturile la electricitate se asteapta sa creasca cu aproximativ 35% în Germania, dar cu 80% în Italia si Spania.

"În 2022 cresterile facturilor la utilitati au fost limitate, datorita interventiilor guvernamentale si a transmiterii îndelungate a preturilor en-gross la energie catre contractele cu amanuntul care, în cea mai mare parte, nu sunt complet indexate. Spre deosebire de un soc petrolier, un soc al gazelor si al electricitatii nu se transmite rapid în economia reala, deoarece facturile de utilitati ale gospodariilor si ale întreprinderilor se bazeaza, în cea mai mare parte, pe contracte cu pret fix si/sau controlate de guvern. Mai mult, preturile la gaze au avut o tendinta de scadere în ultimele saptamâni datorita unei ierni neobisnuit de blânde. Cu toate acestea, analistii Allianz Trade se asteapta ca preturile sa creasca înainte de iarna viitoare, deoarece Europa se confrunta cu o concurenta tot mai mare pentru aprovizionarea cu energie din partea Chinei. Companiile europene se confrunta acum cu o crestere a facturilor la utilitati, în functie de gradul de interventie fiscala, pentru a limita accelerarea preturilor la energie", arata analiza, conform unui comunicat remis, marti, AGERPRES.

Potrivit sursei citate, pe masura ce mai multe contracte vor fi reînnoite, analistii se asteapta la o accelerare a preturilor la utilitati, sub 40% în Germania, comparativ cu 2021, fata de 90% în Italia si Spania. Totusi, acest lucru nu va schimba nimic în ceea ce priveste competitivitatea preturilor din industria europeana în raport cu cea din SUA. Consumul de energie reprezinta în general aproximativ 1-1,5% din productie în sectorul productiei.

"Desi competitivitatea preturilor este mult mai sensibila la modificarile costurilor cu forta de munca si la cursul de schimb, decalajul de pret la energie între SUA si Europa ar duce la pierderi, în general modeste, în ceea ce priveste ocuparea fortei de munca si productia din industria prelucratoare, chiar daca Spania pare mai slaba. Cu toate acestea, exista semne ca Europa a început sa piarda cote de piata comparativ cu alte tari", semnaleaza sursa citata.

Analiza pierderii de competitivitate a exporturilor europene nu ar fi în principiu o veste buna nici pentru România. Chiar daca pretul gazului nu va ramâne la minimumul înregistrat în ultimul timp, este de asteptat ca ponderea acestuia în costul de productie sa nu mai fie la fel de împovaratoare ca în anul trecut, se arata în comunicat.

"Daca în materie de impact al costurilor energetice am putea vorbi de o magnitudine mai redusa prin comparatie cu 2022, factorii non-energetici vor prevala. Binomul costuri salariale - curs de schimb valutar are toate sansele sa îsi sporeasca intensitatea în 2023 si prin cea de a doua componenta. Cursul de schimb EUR/RON a fost remarcabil de stabil, ceea ce nu surprinde daca luam în considerare rezervele valutare în crestere si politica monetara prudenta de a nu alimenta inflatia si prin deprecierea monedei nationale", a declarat Mihai Chipirliu, CFA Risk director, Allianz Trade.

Totusi, cresterea deficitului de cont curent la peste 9% din PIB la finalul lunii ianuarie semnaleaza o potentiala schimbare de directie. Necesitatea reglarii acestui deficit pe fondul unei încetiniri graduale a inflatiei în ultimele

luni ar putea aduce, cel puțin la o ușoară depreciere a monedei naționale de 1-2 puncte procentuale, mai ales în a doua parte a anului.

Printre sectoarele care ar putea avea de câștigat dintr-o asemenea întorsătură s-ar număra cele ce alimentează exporturile - precum producția auto și de componente, producția de mobilier sau agricultura (cu condiția monetizării stocurilor pentru cel din urmă).

Analiza mai menționează că, în general, sectorul european de producție s-a descurcat bine, cu excepția sectoarelor de aluminiu și oțel. Sectoarele cu un consum ridicat de energie sau cele sensibile la concurența străină, cum ar fi produsele electronice italiene, au rezistat "remarcabil de bine". Producția de aluminiu a rezistat în America de Nord și în țările din Golf, dar a scăzut în Europa Centrală și de Vest, unde costurile regionale ridicate ale energiei electrice au dus la închiderea unor fabrici de topitorie. Producția de oțel este, de asemenea, în scădere severă în Europa, mai mult decât în cazul altor mari producători.

Pentru a evalua competitivitatea prețurilor din Europa, analiștii Allianz Trade au analizat indicii competitivității prețurilor (PCI) al Bancii Italiei, care este asemănător cu un indice al cursului de schimb real, dar mai cuprinzător în ceea ce privește competitivitatea prețurilor relative. PCI indică o deteriorare accentuată pentru SUA (în raport cu toți partenerii) începând cu anul 2021, în principal din cauza aprecierii puternice a dolarului american față de majoritatea monedelor. În schimb, competitivitatea prețurilor țărilor europene a rămas relativ stabilă, iar cea a Chinei s-a îmbunătățit semnificativ. De asemenea, prețurile de producție au crescut în același ritm în SUA, Germania și Italia de la începutul războiului dintre Ucraina și Rusia, însă au crescut mai rapid în Regatul Unit și în Spania, ceea ce explică de ce PCI din Regatul Unit și Spania s-au îmbunătățit mai puțin decât cel din Germania și Italia.

"Prețurile de producție europene nu au înregistrat creșteri mai mari decât în SUA - sau nu mult mai mult - deoarece costurile unitare ale forței de muncă, cei mai importanți factori determinanți ai prețurilor de producție, au crescut mai puțin decât în SUA. Din 2019, acestea au crescut cel mai mult în SUA (+13%) și cel mai puțin în Italia (doar +6%). Cu toate acestea, majorarea costurilor unitare cu forța de muncă în alte țări europene nu rămâne cu mult în urmă SUA (de exemplu, +11% în Franța și Spania). În același timp, rata marjei în sectorul producției (pe care o reprezentăm prin prisma raportului dintre prețul valorii adăugate și costul unitar al forței de muncă) s-a îmbunătățit în țările europene după război, cu excepția Italiei", explică analiștii.

Pentru fiecare țară europeană (Regatul Unit, Germania, Franța, Italia, Spania), analiștii efectuează estimări trimestriale (esantion din 1992 până în 2022) ale producției și ale ocupării forței de muncă, pe sectoare, pe baza PCI al Bancii Italiei. Astfel, se preconizează o creștere a prețurilor energiei industriale de aproximativ 75% în Germania, +90-100% în Regatul Unit și Franța și 170-180% în Spania și Italia.

Analizând distribuția importurilor din UE-15, specialiștii au constatat că SUA și Qatar se numără printre foarte puținii exportatori care au reușit să își crească vizibil cotele de piață în cursul anului 2022, depășind astfel nivelurile anterioare pandemiei. Cota de piață globală a SUA a crescut la 6,8% până în trimestrul trei 2022, comparativ cu primul trimestru și cu media pre-pandemică de 6,4%. În schimb, printre exportatorii care și-au văzut cota de piață scăzând sub nivelul din T1 și sub media pre-pandemică se numără Germania (-1 puncte procentuale în T3 față de T1), Spania (-0,4pp), Italia (-0,3pp) și Franța (-0,2pp). O parte dintre exportatorii europeni au reușit să își crească cota de piață în 2022 și mai mult peste nivelul anterior pandemiei (de exemplu, Irlanda și Polonia), alături de anumiți exportatori din Asia (de exemplu, China, Vietnam, India și Taiwan).

Exportatorii care pierd vizibil cote de piață în cadrul importurilor din UE15 se găsesc aproape exclusiv în Europa (în sectorul agroalimentar, al mașinilor și echipamentelor electrice, al metalelor și al transporturilor) - dar nu în beneficiul SUA. Defalcarea detaliată pe produse arată că originea importurilor din UE15 s-a schimbat într-o oarecare măsură pentru anumite bunuri din sectoarele agroalimentare, metale, mașini și echipamente electrice și

transporturi.

În ceea ce privește rata de investiții a societăților nefinanciare (ca procent din valoarea adăugată brută), analiștii semnalează că nu a înregistrat până în prezent nicio fisură în țările din zona euro. În special rata de investiții din Italia a crescut brusc de la pandemie, în timp ce, rata investițiilor din Regatul Unit a înregistrat o tendință clară de scădere din 2018.

Șocul asupra profitabilității corporative se va traduce printr-o scădere de -1,2 puncte procentuale a ratei investițiilor în Regatul Unit, -1,7 puncte procentuale în Franța și -2,1 puncte procentuale în Spania. În termeni monetari, acest lucru ar însemna o pierdere anuală de investiții de aproape 40 de miliarde EUR în Franța, 25 de miliarde EUR în Spania și 25 de miliarde GBP în Regatul Unit.